

Spreekrecht burgers Raadscommissie Dalfsen d.d. 6 december 2010.
Bert-René Brinkman over nota Kunst en Cultuur.

Dank u wel voorzitter.

Ik ben lid en tijdelijk voorzitter van de gemeentelijke Kunstcommissie en spreek hier mede namens de overige twee leden.

Mag ik u wellicht verrassen door te zeggen dat u gelijk heeft als u wilt bezuinigen op de reserve Beeldende Kunst? Het wintert buiten en binnen, er zijn bezuinigingen en daar ontkomt ook de beeldende kunst niet aan. Dat is niet erg, kunst is een deel van onze maatschappij en dan hoort dat zo.

Ik verras u misschien minder als ik u zeg dat ik vind dat er tevéél bezuinigd wordt op dit punt. De inkomsten halveren (van 70 naar 35 cent per verkochte m² bouwgrond), het doel van de reserve verbreed, niet alleen beeldende kunst maar ook cultuur in de brede, en u maakt een pas op de plaats met de aankoop van kunstwerken. Dat is niet een bezuiniging van 10% in vier jaar, zoals op veel andere vlakken, maar van 100% nu in één keer.

U begrijpt dat ik het hier niet mee eens ben. Het is, op de totale gemeentebegroting, een zeer gering budget en het heeft zijn eigen inkomsten. Het levert relatief dus maar weinig bezuiniging op. Bezuinigen wint dan maar weinig, maar verliest veel. Dalfsen heeft een bijzondere positie door haar jarenlange kunstbeleid en dreigt deze positie te verliezen.

- Met kunst in de wijken groeit er een waardevolle collectie die ook de bevolking bij de beeldende kunst betreft.
 - Op Kunst langs de Vecht zijn we als commissie kritisch. Het is een goed concept, maar liever niet alles en overal, beter is hogere kwaliteit op een paar plekken met oog voor de kwaliteit van het landschap.
 - U subsidieert Kunstwegen, met name om subsidies voor hoogstaande kunstwerken binnen te halen. Zonder middelen om deze te kunnen cofinancieren vaart dat schip wat verder de Vecht op.
- Ik begrijp dat ik met een pleidooi voor handhaving van het budget weinig kans maak. Gezien de eerdere beraadslagingen lijkt dat een gepasseerd station. Natuurlijk vraag ik het wel van u!

Maar mocht dit niet haalbaar zijn, dan wil ik u graag het volgende meegeven.

In de nota Kunst en Cultuur wordt het inhoudelijke beleid niet gewijzigd, maar voorlopig niet tot uitvoering gebracht. Later, als het financieel weer kan, kan het dan weer opgepakt worden. Dat is een mooi uitgangspunt, maar ik wil u vragen het concreter te maken. Niet door uit te spreken dat er over 2-3-4 jaar weer geld is, maar wel door een concreet moment af te spreken, nog in uw raadsperiode, zeg 1 november 2013, waarop u het besluit van nu kunt heroverwegen. Waarop u kan bezien of u het inhoudelijke beleid nog steeds waardevol vindt en of er inmiddels weer middelen voor te reserveren zijn.

Wellicht kunnen we zo het kind redden voordat het badwater weggegooid wordt.

Dames en heren,

Bovenop de kunstacademie in Rotterdam staat in grote neonletters een dichtregel van Lucebert die u vast kent: "Alles wat waarde heeft is weerloos". Dit geldt nadrukkelijk ook voor de maatschappelijke positie van beeldende kunst. Kunst is ook vaak niet gemakkelijk. We begrijpen de kunstenaar niet altijd. Het ligt dan voor de hand om het maar te laten.

In de nota Kunst en Cultuur staat dat een terughoudende attitude in deze tijd voor de hand ligt en dat met de aankoop van beeldende kunst een verkeerd signaal afgegeven wordt. In uw bespreking van 6 september j.l. zei de heer Uitslag dat de aankoop van kunstwerken getemporiseerd kan worden, "want kunstwerken zijn toch echt een luxe."

Aan de ene kant begrijp ik dat. Beeldende kunst is geen dagelijks brood en als we dan de broekriem aan moeten halen, helder.

Aan de andere kant: de oudste bekende kunstwerken stammen van 30.000 jaar geleden, de Venus van Willendorf , een kalkstenen beeldje van 11,5 cm hoog dat een vrouwelijk vruchtbaarheidssymbool voorstelt.

Daarna zijn in alle tijden en door alle volken kunstwerken gemaakt.

We kennen de grottekeningen in Frankrijk, de piramides, de Griekse beelden, de Romeinse tempels en de Italianen in de Renaissance. We kennen Rembrandt, Vincent van Gogh en Karel Appel.

Allen maakten kunstwerken, niet omdat zij in luxe leefden, tijd genoeg hadden of gewoon van mooie spullen hielden.

Klaarblijkelijk is het een dieper gevoelde, algemeen menselijke behoefte om zich uit te drukken, om door middel van beelden te communiceren, vragen te stellen en antwoorden te zoeken.

Dan is het dus géén luxe, maar een algemene menselijke, maatschappelijke waarde die in zichzelf weerloos is. Die het dus verdient om beschermd te worden.

Niet alléén door de overheid, niet alleen door subsidies en aankoop van werken.

Maar wel mede door de overheid, de overheid die opkomt voor het algemene belang. Ook de gemeente. Ook Dalfsen.

Ik begrijp het als u moet bezuinigen op de beeldende kunst, maar doe het alstublieft niet zo rigoreus, maar vooral gooi het kind niet weg met het badwater, hou het systeem in stand en leg u vast op een heroverweging over drie jaar.

Ik dank u wel.